

Variationer i Arbeidet. Det er det, der gjør, at unge Mennesker tidlig faae Diet op for det, som er Særkjendet for de bedste Folk og sætter dem i Stand til paa Grundlag af deres Væretid at blive dygtigere Evende end under mere indskrænkede og snevre Forhold. Jeg vil ogsaa gjerne henlede Opmærksomheden paa § 11, der siger: „Forinden en indgaaet Lærlingekontrakt lovligen er hævet, maa Lærlingen ikke af nogen Anden tages i Lære eller anvendes som Medhjælp ved noget Næringsbrug.“ Det forekommer mig, at man ikke godt kan gaa videre end til at sige: ved Jag. af samme Art. Det er jo næsten egentlig at gjøre Lærlingen fredløs, naar han i den Tid, der gaar hen, inden det bliver konstateret, at Lærekontrakten er ophævet, ikke paa nogen Maade skulde have Lov til, ikke engang f. Ex. som Medhjælper ved Murmestertaget at fortsætte sit Livsophold, fordi han stod i et uopløst Forhold til en anden Mester, ikke at tale om den Banskelighed, det vilde være for den, der vilde beskæftige ham, at overbevise sig om, at det Menneske, der tilbød sig som Medhjælper, ikke stod i et ophævet Lærlingeforhold til en anden Mester. Naar dernæst § 18 bestemmer en Bøde for den, der har beskæftiget en saadan ung Mand, der endnu stod i et ikke ophævet Lærlingeforhold, synes jeg ogsaa, at man der stiller Fordringer, som ere af den Bestaendighed, at man ikke kan sikkre sig mod at komme til at betale en Bøde, fordi det er umuligt at skaffe de nødvendige Oplysninger. Jeg har her eksempelvis nævnt flere Punkter, som for mig have været fremtrædende, men der er mange andre, jeg ligeledes kunde nævne. Jeg skal bemærke, at naar man skal tage under Overveielse, om man skal antage en Lærling eller Medhjælper, faae disse Spørgsmaal stor Betydning, og jeg vilde derfor ønske, at man under Lovens videre Behandling vil tage under nøie Overveielse, at man ikke, medens man etablerer gode og sikke Regler, gjør dem mere afftrækkende, end det paa nogen Maade er nødvendigt. Det er nemlig en Betingelse for, at en Lov overhovedet kan faae Betydning, og denne vil faae ingen eller meget ringe Betydning, naar den ikke modtages med en saadan Velwillie og Tillidsfuldhed fra begge Sider, Lærlingen og hans Forældre paa den ene Side og Mesteren paa den anden Side. Den Voldgiftsret, som er fastsat i § 17, tror jeg, som andre ærede Medlemmer have ytret, vil være en hensigtsmæssig Foranstaltning. Den er ganske vist simpel og let at arbejde med, men min Indvending er, om den ikke er det i for høi Grad. Det forekommer mig, at

denne Maade at sammensætte Voldgiftsudvalget paa, ved at lade det bestaa af en Formand, som i Njøbenhavn er et Medlem af Magistraten, i Njøbstæderne Borgmesteren, paa Landet Politimesteren, samt en af hver af Parterne valgt Mand, i en temmelig høi Grad vil lægge Afgjørelsen i Formandens Haand. Det hedder i Paragrafen, at saafremt en af Voldgiftsmændene udebliver, kan Sagen afgjøres af Formanden og den anden Voldgiftsmand. Jeg vil tilføie, at der ikke er taget nogen Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, hvis begge udeblive, om det saa er Formanden alene, der skal afgjøre Sagen; men det forekommer mig, at hele Foranstaltningen er noget lettere, end jeg tror, at en hensigtsmæssig og retfærdig Afgjørelse, der kan tage alle Omstændigheder i Betragtning, nogenlunde fordrer. Jeg er enig i Principet, jeg tror, at den Art Ulenighed, som der her er Tale om at afgjøre, langt mere egner sig til at afgjøres lige overfor Voldgiftsmænd, end ved Retten; men jeg beder disse Bemærkninger betragtede blot som Udtalelser om Nødvendigheden af, at nogle Enkeltheder i Lovens rettes; jeg tror, det vilde være ueheldigt, hvis Forslaget blev ophøiet til Lov, uden at flige Rettelser fandt Sted.

Rump: Ærede Medlemmer, som for 8 Aar siden sad her i Thinget, ville erindre, at det den Gang forelagte Lovforslag var Gjenstand for en meget udsjorlig Debat, og at der var 2 forskjellige Meninger oppe, mellem hvilke der blev kæmpet længe, og som ogsaa ved selve Afstemningen delte Thinget i to Beire, en Majoritet og en Minoritet. Jeg skal tillade mig at fremdrage et af de da berørte Spørgsmaal, fordi jeg siden den Tid ikke har kunnet naae at se med andre Dine paa det end den Gang. Min ærede Sidemand, det 4de kongevalgte Medlem (Kaiser), og jeg gjorde den Gang Indvending imod Lovforslagets Bestemmelse om, at naar en Mester havde forsjømt at faae oprettet en skriftlig Lærekontrakt, skulde ikke blot Kontrakten være ugyldig, men han skulde tillige straffes, og vi stillede et dertil sigtende Vædringsforslag, hvortil en ikke ringe Del af Thingets Medlemmer sluttede sig, men som ganske vist fik Flertallet imod sig. Jeg skal ikke komme udsjorlig ind paa de Betragtninger, som den Gang bleve anførte pro et contra, men derom henviser til Rigsdagstidenden. Jeg fremdrager kun dette Spørgsmaal, fordi jeg maa forudsætte, at Lovforslaget bliver gjort til Gjenstand for Behandling i et Udvalg, og jeg antager da, at man ogsaa vil stænte dette Spørgsmaal en Overveielse.